

ת"פ (חיפה) 47181-04-24 - מדינת ישראל ע"י נ' פלוני (עציר) ע"י

ת"פ (חיפה) 47181-04-24 - מדינת ישראל ע"י נ' פלוני ע"י שלום חיפה

ת"פ (חיפה) 47181-04-24

מדינת ישראל ע"י

נגד

פלוני (עציר) ע"י

ב"כ עו"ד אסף צברי

בית משפט השלום בחיפה

[25.12.2024]

כבוד השופט אחסאן חלבי

ב"כ עוה"ד

גזר דין

א. כתב האישום נגד הנאשם הוגש בחודש אפריל 2024. עוד טרם בירור האשמה, נערכו בעניינו של הנאשם שתי חוות דעת פסיכיאטריות. חוות הדעת הראשונה ניתנה בחודש מאי 2024 בהתאם להוראת בית המשפט, ובה נאמר כי הנאשם אחראי למעשיו וכן כשיר לעמוד לדין. חוות הדעת השנייה ניתנה בחודש יולי 2024, אף היא בהתאם להוראת בית המשפט לבחון בעיקר את סוגיית הכשירות לעמוד לדין, ובה נאמר כי הנאשם לוקה במחלת נפש ואינו כשיר לעמוד לדין.

ב. מטבע הדברים, הצדדים היו חלוקים לגבי שאלת כשירותו של הנאשם לעמוד לדין, בשים לב לחוות הדעת השונות שניתנו בעניינו, ובנסיבות אלו נקבע דיון הוכחות לשמיעת עורכי חוות הדעת הפסיכיאטריות ולצורך קבלת החלטה בשאלה המקדמית שנוגעת לכשירות הדיונית.

ג. בין לבין, התנהלה הידברות בין באי-כוח הצדדים, בצל האמור, אשר בסופה התגבש הסדר דיוני שלפיו תוקן כתב האישום, והנאשם הודה בו והורשע.

ד. על פי עובדות כתב האישום המתוקן (19.10.2024), ביום 11.4.2024, בשעה 9:00 לערך, נכנס הנאשם לרכב מסוג פולקסוואגן, מ"ר 0000000 (להלן: "הרכב"), שחנה בחניית "מרכז הקונגרסים" בחיפה, ואשר היה מונע באותה עת, ונסע עם הרכב לכיוון דרום. בעל הרכב הותיר אותו מונע קודם לכן, ועם דלתות סגורות אך לא נעולות, בזמן שהוביל יחד עם חבר את שני ילדיהם לאוטובוס. בתוך הרכב היו מכשיר טלפון נייד וארנק שהכיל כסף מזומן.

המתלונן פנה למשטרת ישראל והודיע על גניבת הרכב, ובהמשך הבחינו שתי שוטרות שנסעו בניידת משטרתית בנאשם כשהוא נוהג ברכב בכביש מס' 2, אחרי מחלף קיסריה. הניידת המשטרתית החלה בנסיעה אחרי הנאשם, ועל אף שכרזה לו לעצור בצד הכביש תוך שימוש גם בסירנות, המשיך הנאשם בנסיעתו. הנאשם המשיך בנסיעה לכיוון מושב בית ינאי, ונעצר לפני מחסום. או-אז, פרקו השוטרות מהניידת, ניגשו לרכב וניסו לפתוח את דלת הנהג, אך ללא הצלחה. בתגובה, נמלט הנאשם מהמקום כשהוא ממשיך בנהיגה ברכב.

לאחר מכן, זיהו השוטרות את הנאשם נוהג ברכב בפראות ותוך סיכון משתמשי הדרך, והמשיכו בנסיעה אחריו. בשלב מסוים, כאשר הגיע הנאשם למקום ללא שטח מוצא, בכניסה לשוב יחיאל, נצמדו השוטרות לרכב, אולם הנאשם התנגש קלות בניידת, הצליח לנסוע לאחור וברח שוב. בהמשך, ניסה הנאשם לברוח מהניידת ובנסיעה לאחור פגע באבן גדולה ובעמוד. בשלב זה, חסמו השוטרות את הרכב והורו לנאשם לעצור, אך הוא המשיך ללחוץ על דוושת הגז. רק בחלוף זמן מה, במהלכו ניסו השוטרות לנפץ את חלון הרכב, פתח הנאשם את דלת הרכב ויצא ממנו. על גופו של הנאשם נמצא הכסף המזומן שהיה ברכב.

ה. על בסיס כתב האישום המתוקן, הורשע הנאשם בעבירות שעניינן שימוש ברכב ללא רשות בעליו, לפי סעיף 413ג רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין; נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961; נהיגה פוחזת של רכב, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין; נהיגה ברכב ללא ביטוח, לפי סעיף 2א לפקודת בטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התשל"ל-1970; וגניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

טיעוני הצדדים לעניין העונש

ו. באת-כוח המאשימה התייחסה לנסיבות ביצוע העבירות ולערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מהמעשים, והדגישה את הסיכון הרב שיצר הנאשם לעצמו ולמשתמשי הדרך וכן את הפגיעה ברכוש. הוטעם כי הנאשם גילה חוסר יראת שמים, ונמלט מדין וממלט מפני השוטרות מספר פעמים, עד שלבסוף התרחשה תאונה שמנעה ממנו להמשיך ולהימלט. בנסיבות אלו, ביקשה באת-כוח המאשימה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 חודש מאסר לריצוי בפועל לבין 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בתוך המתחם, ובשים לב לעברו הפלילי של הנאשם, שכולל 11 הרשעות קודמות ואף מאסר מותנה שהוא בר הפעלה כעת, ביקשה באת-כוח המאשימה להטיל על הנאשם עונש שלא יפחת מ-18 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת עונש המאסר המותנה הקודם במצטבר וכן הפעלת ההתחייבות הכספית. לצד אלו, עתרה באת-כוח המאשימה להטיל על הנאשם מאסר מותנה, פסילת רישיונות בפועל למשך 12 חודשים, פסילת רישיונות על תנאי והתחייבות כספית.

למען השלמת התמונה יצוין כי לנאשם הרשעות פליליות בעבירות שעניינן: סחר בסם מסוכן, תקיפת שוטר, הסגת גבול פלילית, הפרות צו בית-משפט, תקיפה ואיומים, פריצה, גניבה ועוד (ת/1); לחובת הנאשם גם הרשעה בבית המשפט לתעבורה בעבירה של נהיגה בקלות ראש (ת/2). בגין הרשעתו הפלילית האחרונה, במסגרת ת"פ (שלום באר-שבע) 57220-02-23 מדינת ישראל נ' פלוני (6.9.2023), בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב וגניבה מרכב, הוטל עליו, בין היתר, עונש מאסר מותנה בן שלושה חודשים, בגין עבירות רכוש מסוג עוון, וכן עונש של התחייבות כספית, שהם ברי הפעלה כעת (ת/3).

ז. בא-כוח הנאשם הדגיש בתחילת טיעונו את התיקון המשמעותי שנערך בכתב האישום באופן שכלל העבירות בהן הודה הנאשם והורשע הן עבירות "עוון", וזאת כאשר לצד תיקון הוראות החיקוק נערך תיקון מהותי בעובדות כתב האישום. בנוסף, נטען כי לא ניתן להתעלם מחוות הדעת הפסיכיאטריות שמלמדות על מצבו הנפשי של הנאשם ועל הפסיכומטריה ממנה הוא סובל, ובפרט מחוות הדעת השנייה שלפיה בצל מצב נפשי זה הנאשם אינו כשיר לעמוד לדין. בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות, ולאור התיקון בעובדות ובהוראות החיקוק, ביקש בא-כוח הנאשם לקבוע את מתחם העונש ההולם כך שיתחיל ממספר חודשי מאסר בפועל שניתן לרצותם בעבודת שירות, מבלי לציין את הרף העליון של המתחם. בכל מקרה, עתר בא-כוח הנאשם לקבוע את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם המוצע, חרף עברו הפלילי, וזאת בעיקר לאור התיקון הדרמטי בכתב האישום, כלשונו, והודאת הנאשם שמקפלת בתוכה לא רק נטילת אחריות אלא גם ויתור על טענות כבדות משקל מצדו, בשים לב לאמור בחוות הדעת הפסיכיאטרית השנייה. צוין כי הנאשם נמצא באשפוז לאור מצבו הנפשי ועודנו תחת מעקב וטיפול, על אף השיפור שחל. לאור הנסיבות החריגות של הנאשם, ביקש בא-כוחו להורות על חפיפת חלק מהמאסר המותנה שתלוי ועומד נגדו לעונש המאסר שיוטל בגין הרשעתו הנוכחית. ההגנה התייחסה גם ליתר העונשים שהתבקשו ולמעשה לא התנגדה לרכיבי פסילת רישיון הנהיגה, אולם ביקשה להימנע מהפעלת ההתחייבות הכספית לאור מצבו הכלכלי של הנאשם וכן לקבוע עונש מאסר מותנה מדוד.

ח. הנאשם בדברו האחרון ביקש להתחשב במחלת הסכיזופרניה שממנה הוא סובל.
דיון והכרעה

ט. העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של "יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו". על פי המתווה שבחוק, יש לקבוע תחילה את מתחם העונש ההולם תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. על כן, ייבחנו בזה אחר זה כלל הרכיבים הנדרשים לקביעת מתחם העונש ההולם, ושעה שמדובר באירוע אחד, ייקבע מתחם העונש ההולם על סמך רכיבים אלו ולאחר מכן ייקבע עונשו של הנאשם. י. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם עניינם בהגנה על שלטון החוק, שמירה על שלום הציבור וקניינו, וכן שמירה על ביטחונם של המשתמשים בדרך. הנאשם הרהיב עוז בנטילת רכב מונע ללא רשות בעליו, ויצר סיכון ממשי בנהיגה ממושכת ברכב זה, תוך הימלטות מפני ניידת משטרתית ששוטרותיה הורו לו מספר פעמים לעצור. חומרת המעשים נהירה וברורה אפוא.

יא. הנאשם ביצע את העבירה בגפו, מבלי שנראה כי היה תכנון מוקדם לעשות כן. הנזק שנגרם בפועל מהמעשים התבטא בנזק לרכוש אולם נהיר כי הנזק הפוטנציאלי, לאור הסיכון המוגבר שנוצר, היה יכול להיות גבוה יותר ומשמעותי יותר. לצד זאת, מדובר במקרה שמצדיק בחינה של מצבו הנפשי של הנאשם כבר בגדרי מתחם העונש ההולם לאור החובה להידרש לסיבות שהביאו אותו לבצע את העבירה, כאמור בסעיף 40ט(א)(5) לחוק העונשין; ליכולתו להבין את אשר הוא עושה ואת הפסול במעשים, כאמור בסעיף 40ט(א)(6) לחוק העונשין; וכן את הקרבה לסייג לאחריות פלילית, כאמור בסעיף 40ט(א)(9) לחוק העונשין. הדברים כמובן נעוצים במצבו הנפשי של הנאשם, כעולה מחוות הדעת הפסיכיאטריות. בחוות הדעת הפסיכיאטרית הראשונה נאמר כי הנאשם היה שרוי במצב פסיכוטי בעת ביצוע המעשים, אולם מצב זה נגרם כתוצאה משימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים ולא ממחלת הנפש. בחוות הדעת הפסיכיאטרית השנייה נאמר כי הנאשם סובל מתחלואה כפולה: סכיזופרניה והפרעות מנטליות והתנהגותיות על רקע של שימוש בסמים, וכי הוא מגלה סימנים פסיכוטיים פעילים. במצב דברים זה, ברי כי יש להקל כבר בקביעת גבולות מתחם העונש ההולם, אף אם מדיניות הענישה הנוהגת מחמירה יותר במצבים דומים. יב. ומכאן לרמת הענישה הנוהגת אשר מהווה נדבך נוסף בקביעת מתחם העונש ההולם. (-) במסגרת רע"פ 6747/18 צ'וקול נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (29.10.2018) נדון עניינו של מי שהורשע בשורה של התפרצויות לדירות במטרה לגנוב, בצוותא חדא עם אחרים, ולאחר תכנון מוקדם. לצד עבירות הרכוש, הורשע הנאשם בעבירה של מעשה פזיזות ורשלנות ברכב לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, על כך שלאחר אחת ההתפרצויות ניידת מוסווה ביצעה חסימה לרכב בו נסע הנאשם, ואז הוא "ניגח את הניידת ונמלט מהמשטרה תוך כדי שהוא עובר באור אדום, סוטה ומזגזג בין נתיבים במהירות ומסכן את המשתמשים בדרך". בית משפט השלום קבע מתחמים שונים לאחר שחילק את המעשה העברייני לשתי קטיגוריות, כאשר בכל הנוגע לעבירה שעניינה מעשה פזיזות ורשלנות ברכב נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 4 חודשי מאסר לריצוי בפועל לבין 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל. באשר לעבירה זו הוטל עונש בן 4 חודשי מאסר בפועל תוך שנקבע כי אלו ירוצו בחופף לעונש בן 36 חודשי מאסר בפועל שהוטל על יתר עבירות ההתפרצות. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות הערעור שהוגשה לבית המשפט העליון, תוך שנקבע כי העונש הכולל שהוטל על הנאשם אינו סוטה ממדיניות הענישה המקובלת.

(-) במסגרת רע"פ 4628/17 אלטלאקה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (8.4.2018) נדון עניינו של מי שהורשע בשני כתבי אישום שצורפו יחדיו, כאשר כתב האישום השני ייחס עבירה של נהיגה פוחזת של כלי רכב, לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין על כך ששוטרים הבחינו בנאשם נוהג בנתיב הנגדי לכיוון הנסיעה כשלצדו אדם נוסף, ולאחר שסימנו לו לעצור, הוא לא שעה לקריאותיהם והחל להימלט, ו"במהלך המרדף איבד [הנאשם] שליטה על רכבו וסטה לעבר המדרכה. רוכב אופניים שרכב באותה העת קרוב למדרכה, נפל ארצה. בהמשך איבד [הנאשם] את השליטה ברכב פעם נוספת והתנגש במעקה בטיחות ובחומת אבנים. כתוצאה מן ההתנגשות התהפך הרכב על צידו, [הנאשם] והנוסע הנוסף נלכדו ברכב, ונדרשה הגעת כוחות הצלה כדי לחלצם ולהעבירם לקבלת טיפול רפואי". בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם לגבי כל אחד מכתבי האישום נע בין שלושה חודשי מאסר לריצוי בפועל בדרך של עבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל, ולאחר מכן הוטלו בגין כל אחד מכתבי האישום 4 חודשי מאסר בפועל, תוך שנקבע כי הריצוי של העונשים יהיה חלקו בחופף וחלקו במצטבר, כך שסך הכל ירצה הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי התקבל ונקבע כי היה נכון לקבוע לכל אחד מכתבי האישום מתחם עונש הולם שנע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל לבין 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל. כמו כן, הוחמר העונש לכדי 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה ונקבע כי העונש שהוטל על הנאשם לא סוטה באופן קיצוני ממדיניות הענישה הנוהגת, כאשר צוין כי קיימת חומרה יתרה בכך שעבירת הנהיגה הפוחזת ברכב בוצעה בזמן שהנאשם המתין לגזירת עונשו בגין כתב האישום הראשון.

(-) במסגרת רע"פ 2054/18 רבאיעה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.3.2018) נדון עניינו של מי שהורשע בגניבת רכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה פוחזת ברכב ונהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות העניין, לרבות התכנון המוקדם, נע בין 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל לבין 25 חודשי מאסר לריצוי בפועל, וקבע את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, לצד עונשים נוספים, הגם שעמדה המלצה מטעם שירות המבחן על ריצוי עונש המאסר בדרך של עבודות שירות. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה תוך שנאמר כי אין עילה להתערב במתחם שנקבע על ידי בית משפט השלום ועונש הסופי שהוטל. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה לאחר שנקבע, בין היתר, כי אין מדובר בעונש שסוטה כלל ועיקר ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות אלו.

(-) במסגרת רע"פ 9937/16 קווין נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (6.3.2018) נדון עניינו של מי שהורשע בעבירות של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו ונהיגה פוחזת של רכב, על כך שלאחר שנתבקש על ידי שוטר אכיפה בנתב"ג להציג אישור יציאה משדה התעופה, החל בנסיעה פראית ותקף את השוטר תוך שהוא עולה עם גלגל הרכב על כף רגלו, וגורם לו לחבלות. לאחר מכן התפתח מרדף אחרי המבקש תוך שימוש באמצעי כריזה, למרחק של כשני קילומטרים שבמהלכו סטה הנאשם מנתיב מנתיב מבלי להישמע להוראות השוטרים. בית משפט השלום קבע שמתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם 3 חודשי מאסר לריצוי בפועל בדרך של עבודות שירות, לצד עונשים נוספים. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה ונקבע כי מתחם העונש שנקבע ראוי בהתחשב בנסיבות ההרשעה. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה ובין היתר נאמר כי אין מדובר בסטייה ממדיניות הענישה הנוהגת, כאשר לחובת הנאשם עמדו גם הרשעות קודמות בעבירות דומות.

(-) במסגרת רע"פ 1454/14 אבו סנד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (26.2.2014) נדון עניינו של מי שהורשע בעבירות של נהיגה בפזיזות לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין והכשלת שוטר, על כך שבהגיעו למחסום יזום של משטרת ישראל בזמן נהיגה ברכב "לא ציית להוראות השוטרים לעצור בצד הכביש והמשיך בנסיעה מהירה, תוך שאחד השוטרים נאלץ לקפוץ לשולי הכביש כדי לא להיפגע. השוטרים החלו במרדף אחרי [הנאשם], תוך כריזה חוזרת ונשנית שיעצור את רכבו. תוך כדי נסיעתו המהירה, זגזג [הנאשם] בין רכבים וגרם לרכבים בכביש לזוז לשוליים. בשלב מסוים פנה [הנאשם] שמאלה לכיוון היישוב הר שמואל, לאחר 40 מטרים עצר את רכבו בצד ימין של הכביש ושלושה נוסעים שהיו עמו ברכב נמלטו לעבר יער סמוך. בשלב זה עצר אותו שוטר". בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין מאסר בפועל קצר למאסר בן שנה, והטיל על הנאשם 30 ימי מאסר כמניין ימי המעצר, לצד עונשים נוספים. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי התקבל ונקבע כי מתחם העונש ההולם את המקרה בנסיבותיו נע בין 3 חודשי מאסר לריצוי בפועל לבין 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל. העונש הועמד על חמישה חודשי מאסר לריצוי בפועל, גם בשים לב לעברו הפלילי של הנאשם. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

לשם השלמת התמונה, יובהר כי הנאשם נכשל גם בעבירה נוספת שעניינה שימוש ברכב ללא רשות בעליו בהתאם לסעיף 413ג רישא לחוק העונשין, בגין נטילת הרכב, ואף לגבי המעשה האמור בחנתי את רמת הענישה הנוהגת (ראו למשל את רע"פ 9043/14 ברששת נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (18.1.2015); רע"פ 4630/14 זידאן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.7.2017), לצד העבירות הנוספות.

יג. בהינתן האמור, ולאור שילוב השיקולים כולם, מצאתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם המתאים למקרה דנן בנסיבותיו נע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל לבין 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל, וזאת לצד עונשים נלווים נוספים, והכל בשים לב למצבו הנפשי של הנאשם שבכוחו להשליך על גבולות המתחם, כאמור.

יד. לגבי העונש שייקבע בתוככי המתחם, יש לקחת בחשבון, פעם נוספת, את מצבו הנפשי של הנאשם בכל הנוגע לפגיעה של עונש המאסר בו, אם כי יש לציין כי מרבית תקופת המעצר, שכמובן תנוכה מכל עונש מאסר בפועל שיוטל, הייתה כשהנאשם מצוי במעצר בתנאי אשפוז לאור מצבו הנפשי. שיקול משמעותי נוסף בקביעת העונש נעוץ בנטילת האחריות של הנאשם ובחירתו להודות במיוחס לו, כאשר בהקשר הזה יש לציין כי ההודאה ניתנה לאחר תיקון מהותי בכתב האישום. ההודאה הביאה לחיסכון בזמן שיפוטי בשים לב לווייתור של הנאשם על טענותיו לגבי הכשירות לעמוד לדין, כאשר חוות הדעת השנייה לימדה על כך שאינו כשיר לעמוד לדין. מנגד, יש לציין את עברו הפלילי של הנאשם שכולל שורה של הרשעות ובפרט את העובדה שלחובתו מאסר מותנה קודם שהוא בר הפעלה כעת. העבר הפלילי של הנאשם היה מחייב, במצב רגיל, קביעת העונש במחצית השנייה של מתחם העונש ההולם.

טו. ברם, השילוב והאיזון בין השיקולים השונים שאינם קשורים בביצוע העבירה, הביאו אותי לקבוע את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של המתחם, גם אם לא בספו ממש. אני סבור כי יש להטיל על הנאשם בגין מקרה דנן, גם בהינתן המצב הנפשי והשלכתו על שיקולי ההרתעה של היחיד ושל הכלל, עונש מאסר לריצוי בפועל בן 9 חודשים, שבדומה למתחם העונש שנקבע, מקל עם הנאשם.

טז. באשר לעונש המאסר המותנה, ובשים לב לנסיבות הכוללות, סברתי כי יש מקום להורות על הפעלתו כך ששני חודשים מתוכו ירצו במצטבר וחודש אחד ירצה בחופף לעונש המאסר שהוטל בגין ההרשעה הנוכחית, כך שסך הכל יהיה על הנאשם לרצות 11 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו. כמו כן, מצאתי להורות על הפעלת ההתחייבות הכספית שהוטלה על הנאשם בגזר הדין האחרון. יתר העונשים מוטלים בשים לב להיעדר התנגדות של ממש מטעם ההגנה. יז. משכך, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- (1) 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל מיום המעצר, 11.4.2024.
 - (2) עונש המאסר המותנה שהוטל על הנאשם במסגרת ת"פ (שלום ב"ש) 57220-02-23, בן שלושה חודשים, יופעל וירוצה כך ששני חודשים מתוכו ירצו במצטבר לעונש המאסר בגין ההרשעה הנוכחית וחודש אחד ירצה בחופף לו. סך הכל ירצה הנאשם 11 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו.
 - (3) ההתחייבות שהוטלה על הנאשם במסגרת ת"פ (שלום ב"ש) 57220-02-23, בסך 2,000 ₪, מופעלת בזאת והיא תשולם על ידי הנאשם תוך 90 ימים מהיום. ככל שלא תשולם ההתחייבות, יהיה על הנאשם לרצות 20 ימי מאסר תמורתה.
 - (4) 12 חודשי פסילה מקבל או מהחזק רישיון נהיגה, שמנינם מיום השחרור מהמאסר. נרשמת בזאת הצהרת הנאשם שלפיה אינו מחזיק בכל רישיון נהיגה.
 - (5) 9 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלמשך שלוש שנים לא יעבור הנאשם עבירה של שימוש ברכב ללא רשות בעליו, נהיגה פוחזת של רכב, או נהיגה בזמן פסילה.
 - (6) 4 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלמשך שלוש שנים לא יעבור הנאשם עבירה של היזק לרכוש במזיד או גניבה.
 - (7) 6 חודשי פסילת רישיון נהיגה על תנאי, והתנאי הוא שלמשך שלוש שנים לא יעבור הנאשם עבירה של שימוש ברכב ללא רשות בעליו, או עבירה של נהיגה פוחזת של רכב, או עבירה של נהיגה בזמן פסילה.
- זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.
- ניתן היום, כ"ד כסלו תשפ"ה, 25 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.